

Arrest

nr. 112 011 van 16 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE BACKER, die loco advocaat J. VAN CAUTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve moet door de Raad worden opgemerkt dat artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;
- [...];
- 39/73, § 1;

- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

Artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in de synthesesemorie haar middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift integraal herneemt en een uitvoerige aanvullende uiteenzetting bij haar eerste middel voorziet. Zij reproduceert dus niet enkel, wat de middelen betreft, haar verzoekschrift, doch voorziet tevens in meer uitgebreide toelichtingen, terwijl artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet de synthesesemorie uitdrukkelijk definieert als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Ter terechtzitting werd verzoekende partij uitgenodigd om een standpunt in te nemen omtrent de vraag of de thans ingediende synthesesemorie voldoet aan de vereisten van de synthesesemorie zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet.

De uiteenzetting van de raadvrouw van verzoekende partij, die ter terechtzitting doet gelden dat het stuk voldoet aan de wettelijke bepalingen, overtuigt niet.

Zij betoogt allereerst dat de synthesesamenvatting meer kan zijn dan een loutere samenvatting van de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en verwijst in dit verband naar de syntheseconclusie in burgerlijke procedures.

Gelet evenwel op de eigen procedureregels die gelden voor de Raad en gezien de specifieke omschrijving van het kwestieuze procedurestuk in artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet, kan de raadvrouw van de verzoekende partijen er niet mee volstaan naar analogie te verwijzen naar de in het gemene recht geldende syntheseconclusie en de inhoud daarvan.

Daarnaast wijst zij erop dat in de Franse wettekst het woord “*synthèse*” wordt gebruikt en dit woord niet kan worden gelijkgesteld met samenvatting.

De Raad merkt op dat het woord “*samenvatting*” wel degelijk kan worden vertaald als “*synthèse*” (cf. Van Dale NI-Fr: samenvatting: résumé *m*, synthèse *v*, récapitulation *v*). Ook moet worden geduurd dat uit de voorbereidende werken van de wet waarbij de synthesesamenvatting werd ingevoerd in de procedure voor de Raad wordt uiteengezet dat dit procedurestuk enkel is bedoeld om de verzoekende partij toe te laten aan te geven dat zij bepaalde middelen niet meer wenst aan te houden en om haar de mogelijkheid te geven om te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, “*zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten*” (in het Frans: “*de façon qu’elle résume les moyens et soulage la tâche du juge au contentieux des étrangers dans les cas complexes*”) (Parl.St. Kamer 2012-13, nr. 2572/002, 4-7). Er kan derhalve geen betwisting bestaan omtrent het feit dat een synthesesamenvatting noodzakelijkerwijze een samenvatting dient te zijn.

Voorts stelt zij dat een synthesesamenvatting zinloos is indien in dit procedurestuk niet mag worden geantwoord op de bemerkingen die verwerende partij maakte in haar nota met opmerkingen.

Het gegeven dat een synthesesamenvatting een samenvatting van de initieel aangevoerde middelen dient te bevatten impliceert evenwel geenszins dat niet tevens kan worden geantwoord op de door verwerende partij aangebrachte bemerkingen. Verwerende partij liet in casu bovendien na om in haar nota met opmerkingen de door verzoekende partij aangevoerde middelen te bespreken, zodat het hernemen en uitbreiden van de toelichting van haar middelen niet kan worden verantwoord door te wijzen op de nood om te kunnen reageren op de door verwerende partij aangebrachte opmerkingen.

Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet wordt bijgevolg het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK